

Krog Hansen: Man påstår, at det er en sen død at blive trådt ihjel af gæs, og det skal nok være rigtigt. Men jeg vil garantere for, at det også er en sen død at få overbevist folketingsmedlemmer om, at et medlem af et oppositionsparti ikke altid behøver at have uret. Behandlingen af lovforslaget om kommunernes styrelse er et klart bevis herpå. Da vi forrige gang reviderede den kommunale styrelseslov, stillede jeg forslag om, at antallet af medlemmer i amtsråd og i kommunale råd blev forhøjet fra de nuværende 25 til maksimalt 29. Det blev stemt ned, og man brugte mange forskellige forklaringer for at få lov til at stemme det ned. Enkelte ordførere afviste det med den motivering, at en forhøjelse fra 25 til 29 ikke reelt var nogen forhøjelse; nej, skulle man endelig højere op, ville man stille ændringsforslag om at gå op til 31 eller 33. Man stillede bare ingen ændringsforslag. En anden ordfører afviste ændringsforslagene med den begrundelse, at det kunne man ordne, når styrelsesloven skulle revideres på ny.

Nu er styrelsesloven kommet til en fornyet revision, og så ville det vel have været naturligt, at alle disse fortalere for en forhøjelse af antallet havde stillet ændringsforslag. De gjorde det bare ikke. Alle de ordførere, der forleden ved behandlingen af lovforslaget om de 3 store byområder Odense og Århus og Ålborg talte så meget om, at antallet af byrådsmedlemmer i disse områder måtte forhøjes, stillede heller ingen ændringsforslag. Jeg må erkende, at jeg ikke talte meget om antallet, men det havde den naturlige grund, at jeg for over en måned siden havde stillet et ændringsforslag i udvalget, som behandlede dette lovforslag, om, at antallet blev forhøjet til 31.

Sådan er der så meget. Man taler og taler, men der kommer ikke nogen realiteter ud af det. Imidlertid er resultatet her i hvert fald blevet, at ministeren nu har stillet et ændringsforslag om, at antallet af folkevalgte i amterne og i de 3 store byområder forhøjes til maksimalt 31. Det er et skridt på vejen, det erkender jeg. Men jeg havde gerne set, at mit ændringsforslag var blevet gennemført 100 procent, således at der i de store primærkommuner, som også andre ordførere har været inde på, blev åbnet mulighed for at forhøje antallet, eller at

kommunalbestyrelserne selv fik lov at bestemme, hvad antallet egentlig skulle være. Det er der altså ikke flertal for. I en tid, hvor man taler om styrkelsen af det kommunale selvstyre, tør man ikke engang overlade til de enkelte kommuner, om de vil have 19, 21 eller 25 i de kommunale råd. Det er noget, som skal bestemmes her i folketingset. Jeg synes, det lugter lidt — for ikke at sige, at det lugter meget. Jeg er altså ikke helt tilfreds, men for at få den største enighed i udvalget og for dog at få noget igennem — det er bedre at få noget igennem end at få stemt et ændringsforslag ned — har jeg trukket mit ændringsforslag tilbage, og jeg kan tilslutte mig de ændringsforslag, som er stillet af ministeren.

Må jeg slutte med at sige, at den mindretalsudtalelse, som vi fra socialistisk folkeparti har afgivet, og som er blevet forholdsvis pænt behandlet af bl. a. den radikale ordfører, om, at man nøje skal følge udviklingen inden for det kommunale arbejde, skal forstås på den måde, at ingen her i folketingset, heller ikke rundt omkring i landet, endnu 100 procent kender konsekvenserne af den nye kommunale struktur. Det kan da meget vel tænkes, at denne nye struktur kræver helt nye tanker i forbindelse med arbejdsbyrde, arbejdsforhold, aflønning, nye udvalg, og hvad andet der kan nævnes. Jeg beklager meget, at denne mindretalsudtalelse ikke har vundet tilslutning, og jeg må forstå det på den måde, at man fra folketingsets side ikke ønsker at følge den kommunale udvikling, der er i gang. Men det ønsker vi i socialistisk folkeparti, og vi forbeholder os ret til at stille forslag om ændringer i den kommunale styrelseslov, når som helst vi finder det betimeligt, og hvis udviklingen viser, at det er rimeligt at gøre det.

Som sagt kan vi tilslutte os lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Sigsgaard: Der er vel meget få områder, hvor folketingset arbejder så træt og stritter så meget imod selv de mindste forbedringer, som netop på det kommunale område; jeg ved såmænd ikke, hvordan det nu kan være, at det forholder sig sådan, og jeg skal i hvert fald ikke her give mig til at spekulere over det. Lige i øjeblikket er jeg ikke i stand til